

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XIV* legislatura · tercer període · sèrie P · número 44

Ple del Parlament

Sessió 23, dijous 3 de febrer de 2022

Presidència de la M. H. Sra. Laura Borràs i Castanyer

TAULA DE CONTINGUT

Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat i sobre la condició de diputat del membre del Parlament Pau Juvillà i Ballester

234-00130/13

4

* Denominació que adopta la legislatura actual a partir del 4 de juny de 2021, en compliment de la Resolució 9/XIII del Parlament de Catalunya, aprovada pel Ple en la sessió 7, del 2 de juny de 2021 (BOPC 50/13, del 04.06.2021).

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

Sessió 23

La sessió s'obre a les cinc de la tarda i set minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de la vicepresidenta primera, la vicepresidenta segona, el secretari primer, la secretària segona i el secretari quart. Assisteixen la Mesa la secretària general i el lletrat major.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del vicepresident i conseller de Polítiques Digitals i Territori, la consellera de la Presidència, el conseller d'Economia i Hisenda, la consellera d'Igualtat i Feminismes i la consellera de Drets Socials.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat i sobre la condició de diputat del membre del Parlament Pau Juvillà i Ballester (tram. 234-00130/13). Comissió de l'Estatut dels Diputats. Debat i votació del dictamen de la comissió (dictamen: BOPC 223, 3).

La presidenta

Molt bona tarda... (*La presidentariu.*) Sí, senyor Garriga, per què em demana la paraula?

Joan Garriga Doménech

Al nostre grup parlamentari no ens han arribat les delegacions de vot per a aquest Ple. Gràcies, presidenta.

La presidenta

Estic comprovant les delegacions de vot. (*Pausa.*) Tinc les delegacions de vot del Grup Parlamentari VOX, efectivament. Senyor...

Joan Garriga Doménech

No ens han arribat les delegacions de vot de tots els grups parlamentaris, que normalment ho envien abans del Ple, una hora o dos abans de començar el Ple.

La presidenta

Doncs amb la celeritat amb què s'ha convocat el Ple, no hi deu haver hagut temps d'enviar-li les delegacions de vot, i estic a disposició perquè tots els...

Joan Garriga Doménech

Volíem saber si l'exdiputat Pau Juvillà ha delegat el vot o no.

La presidenta

La delegació de vot de Pau Juvillà no consta en les delegacions de vot que hem acceptat per a aquest Ple.

Si volen saber els motius pels quals aquesta delegació no ha estat acceptada, és en virtut de l'article 16.1 del Reglament del Parlament de Catalunya. És imprescindible que la nitidesa i claredat de la votació de l'únic punt de l'ordre del dia per preservar els drets del diputat sobre els quals estem avui votant aquest punt de l'ordre del dia no quedi contaminada per un conflicte d'interessos.

Tal com s'ha acordat, a la Junta de Portaveus, aquesta sessió plenària té un únic punt de l'ordre del dia... Sí, senyor Martín Blanco, per què em demana la paraula?

Ignacio Martín Blanco

Presidenta, per una crida a l'observança del Reglament. D'acord amb l'article 72.1, jo crec que el conjunt de la cambra té dret a saber de quina assemblea forma part. Aquest Ple és l'òrgan suprem del Parlament de Catalunya, i a mi m'agradaria saber si vostè ja ha donat ordre perquè es compleixi el que disposa el TSJC en la seva sentència sobre el senyor Juvillà i la Junta Electoral Central.

Ho dic perquè ens estalviaríem el teatre si tots sabéssim d'entrada si el senyor Juvillà és considerat per vostè membre d'aquesta cambra.

La presidenta

Senyor Martín Blanco, li demanaria que no fes servir la paraula «teatre» –que és una paraula que jo m'estimo molt, d'un món que jo respecto molt– per vincular-lo al que fem al Parlament de Catalunya com a diputats.

Ignacio Martín Blanco

El del teatre el respecta, el del Parlament, no...

La presidenta

Si us plau, jo l'he escoltat mentre parlava, ara parlo jo i faig ús jo de la paraula.

Estem aquí per votar un ordre del dia que té un únic punt, que és votar el dictamen sobre la Comissió de l'Estatut dels Diputats que, com vostè sap perfectament perquè hi va participar, dictamina el que dictamina.

I, per tant, he expressat quin és el quòrum d'aquesta cambra. Si algun diputat vol saber quines són les delegacions de vot que s'han acceptat, estic disposada a llegir tots els noms dels diputats que han obtingut delegació de vot.

El senyor Garriga m'ha preguntat sobre un diputat en concret i he donat les raons per les quals aquest ordre del dia i aquesta votació s'han de dur a terme sense cap contaminació de conflicte d'interessos.

Ignacio Martín Blanco

Jo crec que és important per al conjunt de la cambra i per a la claredat del debat públic, precisament, i per a la seguretat jurídica del conjunt de la ciutadania saber...

La presidenta

Senyor Martín Blanco, li agraeixo molt que es preocupi per la seguretat jurídica d'aquesta cambra. Aquesta cambra ha presentat unes alegacions... (*Veus de fons.*) Senyor Martín Blanco, aquesta cambra ha presentat unes alegacions, que van ser votades en aquest Ple, que preserven la seguretat jurídica d'aquesta cambra. Per tant... (*Veus de fons.*) Senyor Martín Blanco, tenim un punt a l'ordre del dia, que ara votarem, quan puguem començar la sessió sense més interrupcions...

Ignacio Martín Blanco

No és tan difícil saber si el senyor Juvillà és o no és diputat d'aquesta cambra...

La presidenta

Senyor Martín Blanco, li insisteixo, estem a punt de votar un dictamen. La Comissió de l'Estatut dels Diputats ha acordat el que votarem en aquest dictamen. Per preservar, precisament, els drets de tots els diputats i, en concret, del senyor Pau Juvillà, és pertinent que duguem a terme aquesta votació sense la seva concurrència en delegació de vot.

Situació de compatibilitat o d'incompatibilitat i sobre la condició de diputat del membre del Parlament Pau Juvillà i Ballester

234-00130/13

Per tant, procedirem, si els sembla, tal com hem acordat a la Junta de Portaveus, al debat i votació del dictamen de la Comissió de l'Estatut dels Diputats sobre la situació de compatibilitat o incompatibilitat del membre del Parlament senyor Pau Juvillà i Ballester.

En primer lloc, atès que el president de la comissió ha demanat la paraula per poder fer la presentació del dictamen, dono la paraula al senyor Jaume Alonso-Cuevillas.

Jaume Alonso-Cuevillas i Sayrol

Gràcies, presidenta. President, consellers, diputades, diputats, en efecte, estem avui aquí per sotmetre a l'aprovació d'aquest Ple el dictamen aprovat el dia d'ahir

per la Comissió de l'Estatut dels Diputats; dictamen que tots vostès coneixen i que, en síntesi, té tres punts.

El primer punt fa referència a que entén, la Comissió de l'Estatut dels Diputats –i així ho sotmet al Ple–, que la resolució emesa per la Junta Electoral Central és contrària a dret. Entenem això per molts arguments, no hi ha un supòsit de jerarquia normativa, com s'ha sentit dir en aquests dies de forma incorrecta entre la llei orgànica del règim electoral general i el Parlament de Catalunya, són totes dues lleis i són àmbits competencials diferents.

Entenem, així mateix, que la interpretació que la JEC ha dut a terme –ja amb algun altre precedent, objecte, però, de revisió per part del Tribunal Constitucional– de considerar que l'article 6.2 suposa una inelegibilitat sobrevinguda que, per tant, és una privació de la condició d'electe, entenem que és contrària a la presumpció d'innocència establerta a l'article 24 de la Constitució espanyola i a molts tractats internacionals i, singularment, a l'article 6 del conveni europeu de drets humans.

Aquests motius són els que van comportar que, per una amplíssima majoria, aquesta cambra, amb votació duta a terme el 17 de desembre de l'any passat, acordés la interposició d'un procés contenciós administratiu davant la Sala Tercera del Tribunal Suprem per impugnar aquesta resolució administrativa de la Junta Electoral Central.

Els serveis jurídics de la cambra, atenent allò que el Ple havia acordat, va interposar aquest recurs contenciós administratiu amb sol·licitud de mesures cautelars, suspensió de l'eficàcia de la resolució impugnada. I és doctrina jurisprudencial consolidada, tant del Tribunal Suprem com del Tribunal Constitucional que, quan hi ha una resolució administrativa que, malgrat ser ferma ha estat objecte de recurs davant d'un tribunal i se n'ha demanat la suspensió, no es pot executar fins que el tribunal resolgui si concedeix o no concedeix la suspensió.

No tindria sentit, seria contrari a l'eficàcia de la tutela judicial que, en el moment en què el tribunal pogués donar eventualment una suspensió, ja s'hagués executat la resolució. Posava ahir l'exemple, que és el més freqüent a l'àmbit administratiu, en l'àmbit urbanístic quan s'acorda la demolició d'una construcció i es demana la suspensió, si el dia que arriben les cautelars del tribunal que sigui ja s'ha demolit la construcció, no tindria cap sentit, s'hauria vulnerat la tutela judicial o l'eficàcia de la tutela judicial.

Per aquests motius, la part dispositiva del dictamen estableix que, no concorren cap de les causes de l'article 24 ni 25 del Reglament del Parlament de Catalunya, per una banda, i segon, en atenció a aquesta consolidada jurisprudència que diu que no pot ser executada una resolució mentre s'està pendent que per part dels tribunals s'adopti o es deixi d'adoptar una mesura cautelar, en aquest sentit, no es pot executar la resolució.

I, per tant, el senyor Pau Juvillà, avui per avui, ostenta, entén la Comissió de l'Estatut dels Diputats i així ho sotmet al Ple, la condició de diputat en aquestes dates.

El dictamen, com vostès mateixos també saben, fa esment a la part expositiva que no a la dispositiva, el que ha estat fins avui un acord de totes les forces polítiques que sostenen la lluita antirepressiva de considerar que, en cap cas, això posi en qüestió, posi en perill, de risc d'incórrer en il·lícits penals els treballadors i treballadores públics.

I, per tant, el dictamen fa aquest advertiment simplement a aquests efectes, perquè tot i que el diputat Pau Juvillà gaudeix de la plena condició de diputat, per a alguna de les funcions inherents és possible que hi hagi dificultats pràctiques d'aplicació quan la seva execució pràctica depengui de l'actuació d'un servidor públic, que podria incórrer en desobediència.

I per tots aquests motius, en nom de la comissió, demano al Ple l'aprovació del dictamen en els termes que van ser aprovats ahir per àmplia majoria a la comissió, i que vostès ja coneixen.

Gràcies, presidenta.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Gràcies, diputat. Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Alícia Romero.

Alícia Romero Llano

President, vicepresident, consellers i conselleres, diputats i diputades, en primer lloc, i en nom del meu grup, permetin-me que enviem tota la força i els ànims al Pau davant aquesta malaltia que li ha tocat afrontar. Esperem que tingui una prompta recuperació i el puguem trobar ben aviat. Com va dir ell ahir en el seu fil de Twitter, «visca la vida». No ens oblidem que és el bé més preuat que tenim.

Mirin, el 10 d'abril de 1980, després de les primeres eleccions autonòmiques de la democràcia, que es van celebrar aquell mes de març, es va constituir el Parlament de Catalunya. Des d'aleshores aquestes parets han viscut moments molt diversos, de tot tipus, no?: complexos, difícils, alegres, positius, productius, debats de fons, aprovacions de lleis molt rellevants, diàleg entre diferents, acords... Tanmateix, per això, en els darrers anys, i malauradament, no hem tingut moments tan afortunats en aquesta nostra curta història.

I aquests darrers dies hem de dir que estem vivint, o patint de nou, moments que ens haurien de fer reflexionar a tots. Hi ha molts motius, en els quals no entraré, perquè crec que el que toca és mirar endavant, però, que ens refermen en la convicció que aquest Parlament no ha desenvolupat les seves funcions en tota la seva dimensió que li pertocava en la darrera dècada, marcada per governs i majories independentistes. Però mai com avui, com aquests dies, presidenta Borràs, el Parlament de Catalunya ens havia avergonyit tant.

Aquests dies hem assistit estupefactes, la veritat, a un esperpent polític indigne d'una ciutadania que no s'ho mereix, una ciutadania que, segurament, no deu estar entenent res, i que està patint, per desgràcia, la pandèmia que ja s'ha fet molt llarga i dura dos anys. I saben per què soc tan contundent? I ho dic amb el màxim respecte a vostès, ja ho saben. Ho dic perquè crec que vostès no són sincers. Mirin, no són sincers, primer, amb vostès mateixos, i, després, amb la ciutadania a qui vostès evidentment representen, i a qui, per cert, crec que ja han enganyat masses vegades.

Mirin, vostès es mouen absolutament al cap de les aparences, no?, per no mostrar el que realment són i pensen, i això fa molt mal a la política, que és una activitat noble. I què vol dir «aparença», quin és el seu significat? Ho he buscat a l'Enciclopèdia Catalana, i diu així: «allò que no és sinó aparent, que sembla i no és»; «aspecte que presenta una cosa, a diferència del seu ésser veritable»; «dissimular una realitat que no interessa de manifestar». I són vostès aquí, en l'aparença, donant com a resultat un espectacle, de veritat, de baixa qualitat, que no és creïble, que no es creu ningú. Mal guió, pitjors actors, pèssim escenari. El públic, sincerament, ja no se'l creu, i crec, entre tots, que estem una mica farts de tanta falsedat, senzillament, perquè vostès no tenen el coratge de dir la veritat. I no crec, sincerament, que costi tant.

Vostès em podrien dir, i poden dir, que els sembla injusta la LOREG. Evidentment, tenen tota la legitimitat per pensar-ho, només faltaria. I fixin-se què els dic jo: la poden canviar. Tenen els instruments legals per canviar-la. Tenen vostès representants, els partits independentistes, en altres cambres on podrien modificar aquesta llei. Ho podrien fer. Però les lleis, mentre són vigents, s'han de complir. Les lleis són garantia de democràcia; no hi ha democràcia sense lleis. Ens hem dotat d'aquestes normes per poder viure en convivència i en democràcia. I avui la norma és clara, l'acord de la JEC és clar, i els seus antecedents, existents, ens ho diuen tot, ens dirigeixen perquè es pugui aplicar aquest acord.

De fet, es va fer així fa un any. Què ha canviat en aquests mesos? L'aparença? La discrepància entre diferents socis de govern? També ens agradaria que ens ho expliquessin, com per què han paralitzat l'activitat de la cambra, han manllevat els drets dels diputats i les diputades, que representem també els ciutadans de Catalunya.

Per tant, ens agradaria que ens expliquessin si també és aquesta la seva manera d'entendre la democràcia. No hem pogut aprovar el dictamen de la llei d'emergència habitacional o el pla de treball de l'escola inclusiva, avui que publica *La Vanguardia* que tenim el vint-i-nou per cent de la població en exclusió social. Potser ens hauríem de dedicar a aquests temes, sincerament, importantíssims.

Mirin, els demano, senyors i senyores diputats i diputades, que arribats a aquest punt fem una reflexió profunda, serena, plegats, canviem el rumb i evitem que el Parlament de Catalunya continuï navegant a la deriva per culpa de qui en aquests moments porten el timó del vaixell. Aquests dies vostès han segrestat la sobirania popular de la que tantes vegades vostès parlen, i fa tota la impressió que ho fan per interessos de part, fins i tot, diria, per interessos personals, i això nosaltres no ho podem tolerar.

Ja va dir el meu grup que s'oposaria a tancar l'activitat i també treballarà per restablir-la i, sobretot, per restablir la dignitat. Els hi demano que mirem endavant i que ens conjurem una vegada més a retornar la dignitat a una institució que ja està molt tocada. En nom del primer grup de la cambra, només els hi demano, per acabar, que reflexionem, que reflexionem i reaccionem.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Gràcies, senyora presidenta. Diputados, este Pleno nunca tendría que haber tenido lugar. El profundo carácter antidemocrático del Govern de la Generalitat y los partidos separatistas es el que hace que hoy todos tengamos que estar aquí debatiendo sobre un asunto que no tiene razón de ser. Pau Juvillà i Ballester es un delincuente condenado por desobediencia e inhabilitado que no tiene sitio en esta sala.

Resulta paradójico que todos ustedes nos traigan a debatir por la protección de un representante público que se saltó la ley en lugar de los problemas que verdaderamente ocupan y preocupan, los verdaderos problemas de los catalanes. Esta misma semana hemos conocido cómo la exclusión social alcanza ya el veintinueve por ciento de la población de Cataluña, seis puntos más que la media del conjunto de la nación. El número de hogares en los que todos sus miembros están en el paro se ha elevado a 248.000 personas, doce puntos más que en 2018 sobre el mismo informe. Si hablamos de los barrios, los delincuentes han tomado las calles y la inseguridad se ha adueñado de los principales pueblos y ciudades de nuestra región. La islamización de Cataluña crece a un ritmo imparable y la persecución de los que se oponen a ese mismo proceso es ya irreversible.

Una auténtica emergencia que parece que no le preocupa a ninguno de los partidos, ni separatistas ni a sus cómplices de la izquierda, y ante el que todos ustedes guardan un atronador silencio. Porque garantizar el bienestar y la prosperidad de los catalanes no está en su agenda, nunca lo ha estado. Una agenda, la suya, la de unos privilegiados que lo único que pretende es blindar sus propios privilegios, porque su único objetivo es proteger a esa élite separatista que vive a costa de los ciudadanos corrientes, que disfruta de vidas millonarias y que pretende ser absolutamente inmune al poder judicial, mientras las clases medias y trabajadoras sufren. Los catalanes, abandonados, y ustedes, perfectamente protegidos. Esa es la única verdad del mal llamado «procés».

El pasado 27 enero fue requerida la señora Borràs por la Junta Electoral Central para dar cumplimiento a la inhabilitación del señor Juvillà. Su solución ha sido paralizar la actividad parlamentaria sin motivo alguno, instar a convocar la Comisión de los Diputados, que no tiene ningún tipo de competencias para reinterpretar lo dis-

puesto en una sentencia, y sigue encaminada y parece que está al borde de cometer un delito de desobediencia. Pues bien, que sepa que, si no cumple, recibirá en los próximos días una querrela por parte de nuestro grupo parlamentario. Por tanto, yo la quiero emplazar y le quiero recordar que está a tiempo de evitarlo.

Nos encontramos ante una resolución absolutamente arbitraria, que no es más que la constatación de la rebeldía perpetua de la Mesa del Parlamento y de esta cámara, secuestrada por el separatismo, hacia todos y cada uno de los órganos constitucionales; una resolución que atenta contra los derechos de todos, y especialmente contra los derechos de los diputados. Bien es sabido que el Govern, los partidos separatistas y el PSC hace tiempo ya eligieron rumbo, que es el de la ruptura, el de la división y el de la desobediencia. Porque todos ustedes, entre el parado desesperado por llegar a final de mes y el delincuente..., el separatismo y la izquierda siempre eligen al delincuente; porque todos ustedes, entre la familia con miedo a que su hijo regrese a casa por la noche y el delincuente, todos ustedes se ponen del lado del delincuente; porque todos ustedes, entre el joven al que le ha sido hurtado su futuro y el delincuente, todos ustedes eligen y prefieren estar al lado del delincuente; porque, entre el abuelo solo y el delincuente, ustedes prefieren estar al lado del delincuente. (*Remor de veus.*) Siempre al lado del delincuente y nunca –da igual, hablemos de economía, de sanidad, de servicios sociales– del lado de las familias o de los trabajadores. A todos ustedes –y lo han demostrado– los catalanes les importen muy poco, y cada día, en cada Pleno, lo demuestran cada vez más.

Ustedes saben que VOX no va a permitir que se vulnere la ley en esta cámara. Lo he dicho: llevaremos ante la justicia a los responsables de este tremendo atropello. Estamos ante un *govern* en absoluta rebeldía, lo sabemos; semana tras semana pone en cuestión todos y cada uno de los pilares que asientan nuestra sociedad y nuestro sistema jurídico y de convivencia: hoy, ayer, tratando de suspender la actividad del Parlament de Catalunya; ayer, acosando a un niño de cinco años por querer hablar en español, y mañana seguramente será otro escándalo, otro bochorno seguramente mayor. Pero me veo con la obligación y con la responsabilidad de asumir el liderazgo de la oposición, que algunos han renunciado a acoger, y a repetir lo obvio, que hoy es más necesario que nunca suspender la autonomía de Cataluña por los cauces legales previstos para acabar de una vez por todas con todos sus desmanes y garantizar los derechos y las libertades de todos los catalanes.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments.*)

La presidenta

Seguidament, en nom de la Candidatura d'Unitat Popular - Un Nou Cicle per Guanyar, té la paraula la diputada senyora Eulàlia Reguant.

Eulàlia Reguant i Cura

Bona tarda. Gràcies, presidenta. Avui no és un dia normal, perquè el primer que cal posar sobre la taula és que no podem normalitzar la naturalesa de l'Estat, la repressió de l'Estat, aquesta situació de repressió sistemàtica i persistent a la que ens té abocats l'Estat espanyol. Aquest Parlament està tornant a ser testimoni de l'única resposta que l'Estat li té reservada a les nostres aspiracions col·lectives: la repressió. I no podem oblidar mai que això passa en un marc molt més ampli de repressió, més de tres mil persones que d'una o altra manera han estat represaliades per l'Estat arran de l'U d'Octubre i de tantes altres lluites socials i de defensa de drets fonamentals.

Per altra banda, cal que el cas d'en Pau Juvillà serveixi també per evidenciar davant la comunitat internacional quin és el diàleg que proposa l'Estat per a aquest conflicte: la repressió. I, com ja dèiem ahir a la Comissió de l'Estatut dels Diputats, constatem un cop més com l'actual marc jurídicopolític busca posar límits a la defensa de drets fonamentals i drets col·lectius, i així també discutir les decisions polítiques que es prenen en aquest Parlament.

La Junta Electoral, una institució de caràcter purament administratiu, ha passat per davant de la sobirania del Parlament; la JEC i les seves sucursals al Parlament de Catalunya –perquè, sí, Ciutadans, Partit Popular i l'extrema dreta són les sucursals de la Junta Electoral Central– fan un nou cop d'estat, un nou cop a la democràcia, alterant allò que la ciutadania de Catalunya va decidir a les eleccions; una nova ofensiva per perseguir aquells que defensen drets fonamentals i drets col·lectius.

En aquest Ple, ara hem de votar un dictamen que ve a dir el mateix que el dictamen del 17 de desembre, en què cent tretze diputats d'aquesta cambra, senyors del Partit Socialista, deien que la Junta Electoral no era un organisme competent per inhabilitar un diputat i que el Parlament, davant les resolucions d'aquest organisme administratiu, havia de garantir els drets i la condició de diputat de Pau Juvillà.

La veritat, però, és que aquests drets i la condició de diputat de Pau Juvillà, dret a votar al Ple o delegar el seu vot, ara mateix, ja estan suspesos. Avui en Pau Juvillà no ha estat convocat a aquest Ple, no ha estat convocat malgrat que ahir..., i avui portem el dictamen que vam aprovar ahir que diu: «No concorre sobre el diputat Pau Juvillà i Ballester cap de les causes de pèrdua de la condició de diputat.»

Per això, avui, el nostre grup parlamentari, perquè el nostre company Pau Juvillà, que és diputat d'aquesta cambra no ha estat convocat, hem decidit que no votarem aquest dictamen, que, de fet, no votarem en aquesta votació d'ara.

Per acabar, ens volem dirigir als partits de la dreta i la ultradreta espanyola, a la judicatura, a l'Estat i a les rànies institucions que perpetuen el règim monàrquic i les oligarquies: ni la repressió, ni les amenaces, ni les campanyes mediàtiques ens desviaran dels nostres objectius polítics, la independència dels Països Catalans.

I finalment, fem una crida a l'independentisme per convertir la repressió en una palanca per plantejar avenços polítics. El Pau sempre ho diu, cal avançar col·lectivament i cal donar resposta a la repressió, però sobretot cal fixar horitzons i construir nous camins per assolir els nostres objectius polítics que ens permetin autodeterminar-nos, avançar cap a la independència i construir un nou marc polític en favor de la gent treballadora.

I finalment, Pau, perquè, com deia Seguí, triomfarem i arribarem al final amb un somriure als llavis.

Moltes gràcies.

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Parlamentari d'En Comú Podem, té la paraula el diputat senyor David Cid.

David Cid Colomer

Gràcies, presidenta. Des del nostre grup parlamentari, voldríem començar traslladant una abraçada ben forta al Pau en la lluita contra el càncer, i estem segurs que ens trobarem, ja sigui en el Parlament o ja sigui en els carrers.

I també volem enviar el nostre suport polític davant una situació que creiem que és injusta, i especialment contra una decisió que creiem que és arbitrària que és la decisió de la Junta Electoral Central. Un suport polític que expressarem votant afirmativament, favorablement a aquest dictamen.

I estem davant d'un fet greu i m'hi vull aturar: un diputat del Parlament de Catalunya pot perdre el seu escó per una suposada desobediència per penjar un llaç groc en el seu despatx en unes eleccions on el seu partit ni tan sols es presentava. Crec que podem estar d'acord tots i totes que és greu i que és molt greu. I, a més a més, sense una sentència ferma, perquè estem a l'espera del que pugui decidir el Tribunal Suprem. I, a més a més, ho fem o es fa, en aquest cas, amb una decisió d'un òrgan que té naturalesa administrativa i en cap cas judicial i que contradiu de totes totes el Reglament del Parlament de Catalunya, i que, per tant, estem en una contradicció evident.

I és per aquest motiu que nosaltres, en coherència amb el que vam fer a l'anterior Ple i també a la Comissió de l'Estatut dels Diputats, votarem aquest dictamen en el que ens refermem que sense sentència ferma el Pau Juvillà no hauria de perdre el seu escó.

Però també volem fer una reflexió sobre el que ha passat aquesta setmana o el que ha passat aquestes setmanes i, concretament, les darreres quaranta-vuit hores. És una barbaritat proposar tancar el Parlament de Catalunya, ja sigui indefinidament o quinze dies. És una autèntica barbaritat! I, a més a més, quan afecta la vida de milers de persones. I posaré un exemple molt concret: aquesta setmana s'havia d'enllestir la llei contra els desnonaments i s'havia d'aprovar la setmana que ve. Això no passarà. Per tant..., és a dir, estem, amb la decisió que s'ha pres per part d'una determinada majoria, afectant els drets de milers de persones que tindran més dificultats per accedir a una «vivenda», per accedir a una «vivenda» digna quan són desnonades. I això és una realitat que tampoc podem oblidar.

I crec que no contribuïm a dignificar la política, a explicar el que està passant, perquè ara per ara, a nosaltres, la majoria de la gent no ens pregunta què passa amb l'escó del Pau Juvillà; ens pregunten si seguim cobrant quan no anem a treballar. Ens pregunten coses d'aquest tipus. I aquí estem al Parlament de Catalunya amb jocs de mans, jugades mestres, desobediència-ficció o, com han dit alguns periodistes, amb operacions de «màgia Borràs» o fent teatre, que és la sensació que crec que molta gent pot tenir, veient el que està passant en aquest Ple: fer veure que es fa una cosa, però que no es fa. I ja ens ha passat altres vegades, ens va passar amb les llicències d'edat. «Les llicències d'edat..., està resolt», quan no estava resolt. Ens ha passat avui amb la delegació del vot. Tots sabem exactament el que està passant. Podem fer veure que no, però tots sabem el que està passant.

I, per tant, en aquests moments la majoria no sabem –els diputats i diputades–, no sabem si el Pau Juvillà continuarà sent diputat o no continuarà sent diputat al Parlament de Catalunya, perquè no es parla clar. I, en el fons, el que estem és en una nova batalla entre els partits independentistes, un altre *chicken game*, és a dir, per veure qui queda en evidència en l'últim segon per acatar una decisió que evidentment nosaltres creiem que és injusta. Creiem que és absolutament injusta.

Però nosaltres pensàvem que això anava de l'escó del Pau Juvillà i, al final, això ja no va de l'escó del Pau Juvillà; al final això va de que la presidenta Borràs..., o d'intentar fer evident –jo diria més aviat fer un truc de màgia– que la presidenta Borràs s'atreveix a fer el que no va atrevir-se a fer el president Torrent. Va d'això. Quan al final el que queda clar és que s'ha imposat la via Torrent i, si m'ho permeten, hi ha hagut un torrent de realitat que els ha vessat per sobre i que, evidentment, ha acabat passant, doncs, el que sabíem que passaria. (*Remor de veus.*) Amb dues conseqüències claríssimes: la primera és que avui ja no parlem de l'escó de Pau Juvillà ni de la decisió injusta de la JEC, i que, a més a més, entre tots i totes, alguns amb major responsabilitat, han contribuït al descrèdit del Parlament de Catalunya i de la política catalana, i això és el que ha passat. I jo també crec que –ho sento molt– això ha passat perquè a la presidenta del Parlament se li ha escapat la gestió de la cambra de les mans, i això és exactament el que ha passat.

Miri, jo els faig dues propostes: la primera, necessitem una presidenta del Parlament que faci de presidenta del Parlament i no de candidata permanent i en campanya de Junts per Catalunya, una presidenta de tots i, segon, seure a parlar i veure com afrontem realment aquestes decisions i aquestes situacions no buscant culpables o no intentant fer veure que fem quan no fem.

Sincerament, nosaltres no tenim la solució, però els asseguro que el que ha passat aquesta setmana no és cap solució de res, sinó que –ho sento molt– crec que hem tornat, o han tornat, a fer el ridícul.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula ara el senyor Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señora presidenta. Lo primero, desear una pronta recuperación a Pau Juvillà de su enfermedad. Y lo segundo ya empezar a hablar acerca de este supuesto dictamen, que es un texto que se han sacado poco más o menos que de la manga y que, además, ni es el sitio ni es el momento, porque los dictámenes se presentan pues durante los procedimientos judiciales para tratar de iluminar al juez en su postura y alegar..., todas las cosas que ustedes han dicho aquí ya se han alegado ante los tribunales, y los tribunales lo han desestimado. Y lo que están ustedes pretendiendo es como quien aporta un dictamen después de que haya una sentencia y con ese dictamen «uy, qué equivocado está el juez, uy, qué equivocado está el juez.»

El señor Cuevillas sabe perfectamente que cuando un juez ya ha dictado sentencia y ya existe jurisprudencia, porque existe la del Tribunal Supremo respecto a las competencias de la Junta Electoral Central en el asunto de Quim Torra, ya están validadas, eso ya se ha decidido judicialmente..., pues ustedes nos traen aquí algo, pues, que pretende impugnar aquello que ya han decidido los tribunales y que ya sabemos que es lo que es. Nosotros no somos jueces; nosotros, votando, no podemos impugnar las decisiones judiciales por mucho que a ustedes no les guste.

Ustedes..., con ese documento que ni siquiera han podido redactar los letrados de la cámara porque está absolutamente fuera de los estándares jurídicos, es solamente una especie de cobertura política para ustedes, y ya está. Antes se mencionaba que no digamos que esto es un teatro; el propio señor Cid ha dicho que esto es un teatro, del cual él participa de forma entusiasta, porque critica mucho pero luego realmente va a votar en el mismo sentido que los separatistas, como siempre, para convalidarles el teatrillo, señor Cid, para convalidarles el teatrillo.

El otro día votábamos sobre las brujas y hoy votamos unas fórmulas mágicas que ustedes se creen que le va a devolver el escaño al señor Juvillà. Es como redactar un padrenuestro al revés y tratar de votarlo y pensar que se va a aparecer Satán aquí. Pues no, no se va a aparecer Satán. Esto no sirve para nada, y el señor Juvillà *ya no es diputado, ya no lo es*. Y la señora presidenta no lo está queriendo decir: ni si, ni no, ni todo lo contrario. Y el subterfugio ese de que es el artículo 16 por el que no vota, oigan, a ver quién se lo cree aquí. Y esto, señores, es un despropósito y es una pérdida de tiempo similar a la que tuvimos hace muy poco votando lo de las brujas.

Fíjense, ustedes, como todo el mundo tiene derecho a pensar lo que le dé la gana, a colgar de su balcón lo que quieran, a hacer con su partido político y el dinero de su partido político lo que le dé la gana, y con el dinero, por supuesto, pueden hacer todo eso. Pero, si quieren arrojarlos como borregos todos por el precipicio de la sinrazón, también lo pueden hacer, pero no arrastren a los catalanes y a esta institución con ustedes, eso es lo que yo creo que se les tiene que decir muy claro. Ustedes no tienen derecho a gastarse el dinero público de todos para contratar a sus amiguetes, saltarse las normas, usar los edificios de todos para colgar la propaganda política en época electoral, no tienen derecho a parar el Parlamento, no tienen derecho a poner en peligro a los funcionarios del Parlament ni de Educación, no tienen derecho a impedir que otros partidos que piensan distinto a ustedes pongan carpas en los pueblos que ustedes gobiernan, no tienen derecho a socavar las instituciones como esta del Parlament de Catalunya. Porque lo que está haciendo la presidenta es algo trumpista, que es socavar las instituciones desde las propias instituciones, exactamente igual que hacía Donald Trump. A nosotros nos van a encontrar enfrente.

Y, por último, el papelón de los socialistas. Oiga, es que la propia señora de la CUP les ha tenido que venir aquí a reprochar su incoherencia. Si ustedes empezaron votando con el separatismo por conservarle el escaño al señor Juvillà y diciendo que lo que diga la Junta Electoral pues no importa, y ahora resulta que cambian abso-

lutamente su postura. Pues, mire, lo que necesitaríamos en Cataluña es un partido que, si se dice de oposición, verdaderamente defienda los valores de la democracia frente a un separatismo radical que apuesta por el conflicto permanente, que apuesta por la victimización y por el martirio, por seguir alimentando este *procés* que nos divide y nos arruina.

Y, ya para acabar, o los demócratas nos oponemos con claridad a los relatos venenosos, a los teatrillos, a las mercancías averiadas del populismo separatista o, señores socialistas, la decadencia de Cataluña no va a haber quien la pare.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Seguidament, en nom del Grup Mixt, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchísimas gracias, presidenta. En primer lugar, quisiera reiterar nuestros más sinceros deseos de una rápida recuperación para Pau Juvillà. Expresar también el reconocimiento de todos a su coraje a la hora de afrontar el cáncer. Así que mucho ánimo y mucha fuerza en esa batalla.

La presidenta del Parlament de Catalunya, la señora Laura Borràs, ha vuelto a hacer gala estos últimos días de una curiosa combinación de arrogancia e infantilismo; la arrogancia de quien cree que está por encima del bien y del mal, que mola más que nadie y que puede hacer lo que le dé la gana porque «yo lo valgo». Y a continuación viene el infantilismo, la rabieta del niño pequeño que se niega a ir al cole o que no quiere asumir las consecuencias de sus travesuras.

Pero, por si todo esto no fuera suficiente, y ya que hablamos de peripecias escolares, la señora Borràs ha pretendido organizarse su particular semana blanca parlamentaria. Eso sí, corregida y aumentada. Nada más y nada menos que quince días de vacaciones pretendía casarse su majestad Borràs cerrando el Parlament. Eso sí, cobrando; eso que nunca falte. Menuda jeta, señora Borràs, menuda jeta.

Evidentemente, tras la arrogancia inicial, llega la vuelta a la realidad. Y ahora estamos en plena rabieta infantil. El Pleno de hoy va de la rabieta infantil, de hecho. Cerrar un parlamento es ilegal, antidemocrático y profundamente inmoral.

Ilegal, porque ni siquiera en tiempo de pandemia se puede cerrar un parlamento, lo han determinado el Tribunal Constitucional sobre la primera ola de la pandemia en España y la justicia británica sobre el mismo intento que hizo Boris Johnson.

Es profundamente antidemocrático. El Parlamento es el espacio de debate del cien por cien, no del cincuenta y dos, ni del sesenta y dos, ni siquiera del noventa y dos. El cincuenta y dos o el noventa y dos pueden aprobar resoluciones, pero ninguna que impida ejercer los derechos políticos de los que no votan dichas resoluciones. Ustedes vuelven estos días a la ley de transitoriedad, de los días 6 y 7 de septiembre, a suspender temporalmente la democracia y el control parlamentario al servicio de un solo proyecto político.

Es, además, inmoral. Supone un desprestigio a las instituciones catalanas brutal, una mala imagen de la clase política en general y un mensaje terrible que lanzamos a la sociedad catalana, que necesita de todos sus políticos, Gobierno y oposición, luchando contra la pandemia y a favor de la recuperación económica y no haciendo trapicheos para saltarse la acción de la justicia.

¿El dictamen de hoy? Poco hay que comentar. Es el mismo artefacto jurídicamente infecto que acabó con Quim Torra en su casa, el mismo, y así acabará esta historia, exactamente igual. Un Quim Torra a quien, por cierto, ya nadie reivindica, ya de él nadie se acuerda, ni siquiera ustedes. Y es que, para colmo, dejan ustedes a los suyos tirados después de haberlos usado. Menudo proceso, menuda birria, menuda vergüenza.

Gracias.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. En qualsevol cas, per al·lusions i perquè quedi clar, i ja ho he parlat amb les vicepresidentes, com que s'ha esmentat abans en el cas del senyor Cid i s'ha esmentat ara un altre cop, en cap cas en la Mesa del Parlament de l'altre dia es va acordar ni una suspensió del Parlament ni quinze dies... –i la paraula «quinze dies» no va aparèixer mai–, sinó que, en virtut de l'article 37.3.b, vam acordar una modificació dels treballs parlamentaris per convocar la Comissió de l'Estatut del Diputat, elaborar un dictamen i sotmetre'l al Ple. I això és el que estan fent. Vam fer-ho dimarts i avui som a dijous, i això és el que estem fent.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

Seguidament, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el senyor Francesc de Dalmases.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, presidenta. Diputades, diputats, mireu, diríem mentida si diguéssim que només estem parlant d'un dictamen, perquè per Junts per Catalunya, específicament per Junts per Catalunya i per bona part de l'independentisme, les dates de finals de gener i principis de febrer són molt dures, humanament molt dures, políticament molt dures. Recordem el president Puigdemont, recordem el president Torra, però sobretot tenim un històric de diputades i de diputats que saben perfectament el que és tenir tot el dret a ocupar un escó i no poder-lo ocupar. Li va passar al president Puigdemont; li va passar a la consellera Clara Ponsatí; li passa al conseller Lluís Puig, per allò de l'Europa democràtica i l'Espanya demofòbica; li va passar al conseller Turull; li va passar al conseller Rull, i, com dèiem, al president Torra.

I no totes aquestes causes van ser *només* per culpa dels aparells de l'Estat. Però, per lògica antirepressiva i per lògica de la unitat independentista, i perquè nosaltres la revolució cívica, pacífica i democràtica per la independència no la proclamem sinó que la practiquem, estem aquí i seguim aquí.

El dictamen de què avui estem parlant i el que aprovarem diu una obvietat; diu que en Pau Juvillà no concorre cap de les causes del nostre Reglament que comporten una pèrdua de condició de diputat. I és una obvietat tan claríssima i tan amplíssima que ahir una majoria molt molt àmplia d'aquest Parlament, representada a la Comissió de l'Estatut del Diputat, la va aprovar. Hi van ser els comuns, hi va ser la CUP, hi va ser Esquerra i hi va ser Junts per Catalunya. Per cert, quina vergonya, senyors del PSC. Torna la minoria del 155 (*remor de veus*) de la mà de VOX, de la mà de Ciutadans, de la mà del PP, i vostès, que encara no han demanat mai perdó per aplicar el 155, ens parlen de segrestar aquesta cambra? Continuen en el mateix marc: intentar guanyar, a la justícia, als òrgans administratius, el que no els hi donen les urnes. «No hi ha tirania més cruel que la que es perpetra emparant-se en la llei i la justícia.» Ho escrivia Montesquieu, però podia parlar d'Espanya amb relació a Catalunya aquest segle XXI.

I, malgrat les obvietats pròpies d'un estat de dret o d'una democràcia que explica aquest dictamen, hem sabut que la Junta Electoral Central es posa la toga de Tribunal Suprem; no només no respecta el Reglament d'aquesta cambra, no només no espera la resolució de les cautelars, sinó que utilitza el precedent del president Torra i emet l'acta de la següent diputada de la Candidatura d'Unitat Popular.

Aquesta és la perversió política i jurídica on ens trobem. I no hi ha prou portades per explicar-ho; no hi ha prou indignació. I els del 155 acusen la presidenta Borràs quan atura els treballs parlamentaris i interpel·la la majoria democràtica, que no és només la majoria independentista, sinó la majoria democràtica d'aquest Parlament, per saber on som.

I què hem fet? Doncs, en primer lloc, tenim una presidenta compromesa a dur aquest compromís fins al final. I que quedi clar que el seu compromís serà un sacri-

fici estèril si respon només a una posició individual. I hem volgut actuar col·lectivament. I què hem fet? Doncs des del mateix moment que vam conèixer la sentència, vam convocar d'urgència la Comissió de l'Estatut del Diputat, vam fer el dictamen que vam votar en el Ple –tots els dictàmens no s'han de votar al Ple; vam voler que es votés en el Ple–, quan va haver-hi la resolució de la JEC que havia acordat la retirada de l'acta del diputat vam tornar a convocar una mesa extraordinària, vam portar al Ple la presentació d'un recurs i unes cautelars, ho vam aprovar en ple. I, paral·lelament, una feina d'internacionalització. Ahir mateix, el Parlament de Flandes, de forma unànime, va defensar els drets de tots els diputats d'aquesta cambra.

I sobretot hem treballat de forma conjunta, tot l'independentisme, parlant-nos amb sinceritat i amb franquesa. Perquè des del primer segon hem plantejat la necessitat d'establir estratègies que no parlessin només d'un diputat, perquè en vindran molts més, perquè vindrà la diputada Reguant, i vindrà el diputat Jové, i vindrà el diputat Salvadó... I, per tant, el nostre compromís ha de ser amb el cinquanta-dos per cent de la societat catalana que ens va dir que volien la independència, però sobretot volien més democràcia.

Ni aquest Parlament ni cap parlament del món..., ni emet ni retira actes; el que sí que fa és preservar els drets dels seus diputats, que són els drets dels electors. I això és el que estem fent avui. I, a sobre, ens hem sentit a dir que ens amaguem darrere dels funcionaris. Doncs Junts per Catalunya no sortirà mai del consens en què la determinació política, per forta i llarga que sigui, mai passarà per sobre dels treballadors públics i dels seus drets i de la seva voluntat de fer la seva feina.

I deixin que els hi digui una cosa a tots i cadascun dels diputats d'aquesta cambra: ni una lliçó a Junts per Catalunya sobre determinació política o sobre la por que puguem tenir, perquè podem explicar, com hem fet al principi d'aquesta intervenció, que quan cal ho paguem amb exili, quan cal ho paguem amb presó. Escolteu la presidenta Borràs, el que ha dit des de que va entrar en política la tardor del 2017, i ha dit el mateix, que el nostre problema no és la Junta Electoral Central, el nostre problema és no tenir una república catalana independent amb una sindicatura electoral catalana. I sabeu què? Que això només ho tindrem si l'independentisme i els demòcrates treballem junts.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La presidenta

I, finalment, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat Jordi Orobitg.

Jordi Orobitg i Solé

Moltes gràcies, senyora presidenta. President, diputades, diputats, la repressió no es pot normalitzar, mai. Per això, avui, avui i sempre, estem al teu costat, Pau, en totes les batalles, la repressiva, és clar, i en totes les altres, totes. És per això que en nom de tot el nostre grup parlamentari, en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, et fem l'abraçada més sincera i et fem arribar tota la força. *(Aplaudiments.)*

Avui som aquí perquè un òrgan administratiu, sense una prèvia sentència ferma, pretén anul·lar l'acta d'un diputat. Això era i és intolerable i requereix una denúncia pública. Més enllà de consideracions legals per l'existència d'una sol·licitud de mesures cautelars, que haurien de comportar, per raó dels principis de presumpció d'innocència i seguretat jurídica, que no es posés en qüestió la condició de diputat d'en Pau Juvillà fins a la seva resolució, existeixen consideracions polítiques i morals per manifestar la més ferma repulsa per una actuació dissenyada als despatxos per conculcar drets, amb l'evident voluntat d'obtenir mitjançant la repressió la renúncia dels representants de la ciutadania a l'exercici de drets fonamentals i bàsics com són la llibertat d'opinió i expressió.

En un estat democràtic i de dret és inconcebible una situació com la que estem vivint. I és que a l'Estat espanyol, per mediació de les seves institucions que n'haurien de ser els principals garants, vulnera els drets civils i polítics de la dissidència democràtica, i ho fa amb l'aplaudiment dels que no venen al Parlament a parlar sinó a treure rèdit de les victòries en els despatxos i els jutjats, que pretenen compensar el que perden a les urnes, i amb la indiferència –amb la indiferència– d'aquells que semblen no conèixer Martin Niemöller. Ho recorden, allò? «Primer van arrestar els comunistes i no vaig fer res, perquè no soc comunista; a la fi em van venir a arrestar a mi i no quedava ningú que hi pogués fer res.»

Per això, perquè tenim un estat en contra, estem convençuts i convençudes que l'única manera de tornar a vèncer és que cada vegada siguem més els que estem a favor de la democràcia i contra l'opressió i percuïnt un cop rere l'altre la seva cuirassa amb més i més demanda de democràcia. Conformar aquesta majoria aclaparadora a favor de la democràcia ha de servir no només per assolir la llibertat, que també, sinó per fer cada cop més evident la putrefacció d'un sistema que pretén decidir de dalt a baix, contra la voluntat del poble, per preservar les prebendes de les minories hereves del franquisme. I això no és una aparença, és una realitat.

Des d'Esquerra Republicana ho tenim molt clar. Des de la voluntat insubornable, amb la determinació amarant cor i ment, tenim clar que la nostra responsabilitat com a diputats i diputades és la d'oferir al nostre poble un camí transitable a la llibertat, sense renúncies, humiliacions i foc d'encenalls, assenyalant aquell que és l'adversari real, no l'independentista del costat, sinó la injustícia i l'opressió que són les eines que emprava un estat, l'espanyol, disposat a fer el que sigui per eliminar-nos. Perquè som aquells que en la nostra demanda de democràcia deixem en evidència els seus dèficits democràtics.

I és precisament perquè tenim un estat a la contra que emprava tots els mecanismes espuris disponibles per eliminar la diferència que hem de protegir els drets dels diputats i diputades, de tots i totes, perquè en nosaltres, en els 135, rau la representació del poble de Catalunya; una obligació que no és ajornable ni suprimible.

Avui, doncs, validem un dictamen que es va aprovar ahir a la Comissió de l'Estatut del Diputat, i, per tant, elevem al Ple la defensa dels drets d'un diputat, en Pau Juvillà, que és defensar els drets de tots els diputats, els 135, i els dels ciutadans que el van investir com a tal, exercint el seu dret a vot. Denunciem una situació anòmla. Ja no només que la Junta Electoral Central pretengui declarar inelegible sobrevingudament un diputat, també que pretengui intimidar electes i personal d'aquest Parlament perquè executin immediatament la seva resolució obviant l'existència de recursos, mesures cautelars i el dret a la tutela judicial efectiva que assisteix a tot ciutadà, també als diputats.

En qualsevol país democràtic avui no seríem aquí per aquest motiu, però també estaríem d'acord que tampoc ningú podia preveure que en un estat de la Unió Europea, bressol dels drets i llibertats, podríem ser testimonis i víctimes de la deriva autoritària que l'Estat espanyol i les seves institucions estan observant els darrers quatre anys. Avui –crec que tots hi devem estar d'acord– no som on volíem ser, i som exactament al mateix lloc on no volíem ser fa dos anys, som al mateix lloc, malgrat que ens pesi a tots, com ens pesava llavors.

És per això, ho reiterem, que a cada amenaça, a cada ingerència, a cada intromissió hem de ser més. L'única manera de sortir d'aquest cau de misèria moral i democràtica és la independència i fer foc en una república catalana.

Moltes gràcies.
(Aplaudiments.)

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, acabat el debat, procedirem a la votació. La votació s'haurà de fer a mà alçada, i, d'acord amb l'article 98.1 del Reglament, alçaran la

mà primer els diputats que votin a favor del dictamen, després els que votin en contra i, finalment, els qui s'abstenen. I el recompte de vots, comptaré amb els membres de la Mesa per dur-lo a terme. *(Pausa.)*

Si els serveis de la casa poden habilitar-me el timbre per poder tocar a votació..., perquè és preceptiu fer-ho. *(Sona el senyal acústic que crida a votació.)* Gràcies.

Comença la votació. Els demanaria, si us plau, que, en primer lloc, votin els vots a favor i que no abaixin la mà fins que tinguem fet el recompte. Gràcies.

Comença la votació.

Vots a favor del dictamen...? Ai, nosaltres no hem votat. Aurora... Vots a favor? Nosaltres votem ara, igual, amb la Mesa.

Vots en contra?

Abstencions?

D'acord. Doncs el resultat de la votació són 73 vots a favor, 53 vots en contra i hi ha 8 vots que no es compten. Sí? És el resultat correcte, ho certifiquen els membres de la Mesa? *(Pausa.)*

Moltes gràcies.

Doncs s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les sis de la tarda i set minuts.